

KONSTANTĪNS PŪDNIĀKS

(1904–1950)

Dzimis 1904. gadā Pēterpilī, kur tēvs Izidors nokļuva, meklēdams darbu, un iepazinās ar Ievu Pastori no Livānu draudzes, un nodibināja ģimeni. Izidors bija iecienīts drēbnieks, arī daudziem garīdzniekiem šuva sutanas.

1918. gadā, kad Konstantīns pabeidza ģimnāziju, Pūdņiku ģimene no Pēterpils pārcēlās uz Rudzātiem. 1920. gadā Konstantīns izglītību turpināja Aglonas Garīgajā seminārā, un 1928. gada 17. maijā arhibīskaps A. Springovičs svētā Jēkaba katedrālē K. Pūdņiku ordinēja par priesteri. Savu primīciju viņš celebrēja Rudzātu baznīcā 3. jūnijā.

Jau ar 9. augustu jaunordinētais priesteris sāka pildīt vikāra pienākumus Varakļānu draudzē pie dekāna S. Vaikuļa. Draudzes locekļi bija priecīgi par jauno priesteri viņa sirsnīgās, atsaucīgās dabas dēļ. Viņš lieliski sapratās arī ar jauniešiem, bija skaistas un skanīgas balss īpašnieks. Atbalstīja presi, pats daudz rakstīja. Vēl būdams seminārā, viņš 1923. gadā sagatavoja divus aprakstus – par apustuļa Jēkaba jaunākā un svētās Lūcijas dzīvi.

1929. gadā K. Pūdņiku pārcēla par vikāru uz Preiļiem, bet 21. decembrī viņš kalpoja jau Naurānos. 1932. gadā kļuva par prāvestu Kaunatā, apkalpojot arī Stoļerovu. Šajā draudzē viņš nostrādāja septiņus gadus un ļoti rūpējās par dievnama sakārtošanu. Īpašu

uzmanību veltīja jaunatnei, nodibināja jaunatnes biedrību. No 1939. gada 3. oktobra K. Pūdņiks ir Kombuļu draudzes prāvests. Pienākot 1944. gada 3. martam, sāka pildīt prāvesta pienākumus Asūnes draudzē, kas ir viņa pēdējā kalpošanas vieta.

Vāciešu atkāpšanās un krievu armijas ienākšanas dienas prāvests pavadīja savās tēva mājās Liuzenieku sādžā, Rudzātu draudzē. Kad beidzās karš, radnieki sarūpēja vecu zirgu, ratus, un priesteris zemnieka drēbēs brauca uz Asūnes draudzi. Asūnē tūlīt ķērās pie darba, lai izremontētu un sakārtotu karā cietušo dievnamu. Rudenī darbi bija pabeigti. Prāvests sāka organizēt kori.

Bēdīgs prāvesta dzīvē bija 1948. gada 23. jūnijs, kad nomira viņa tēvs, apbedīts Asūnes kapsētā. 1948. gada 29. jūlijā agri no rīta pie prāvesta notika kratīšana, un viņš tika arestēts. Atvadoties no mātes, Konstantīns, viņu uzmundrinot, teica: «Nebēdā daudz tagad, jo tiksimies mūžībā pie Dieviņa!» Sekoja praktināšanas, un 30. septembrī tika apstiprināts apsūdzības slēdziens. 1948. gada 4. decembrī prāvestu «par dzimtenes nodevību un pretpadomju aģitāciju» notiesāja uz 25 gadiem ieslodzījuma lēģerī.

Kā liecina krimināllietas materiāli, Konstantīns Pūdņiks Irkutskas apgabala Bratskas rajona Ozerovas lēģerī nogādāts 1949. gada 29. septembrī. Ir arī ārsta parakstīts akts par K. Pūdņika nāvi 1950. gada 31. decembrī. Viņš nomira bada nāvē.

Priesteriņa māte nomira Saldū 1950. gada decembrī – gandrīz vienlaikus ar dēlu.

Latvijas Republikas Prokuratūra 1991. gada 5. jūlijā Konstantīnu Pūdņiku atzina par nevainīgu un rehabilitēja.

Avots:

Budže, Alberts. Latvijas Romas katoļu priesteri / Alberts Budže.- Rēzekne : Latgales kultūras centra izdevniecība, 2010. – 2. sēj.- 268.- 269. lpp.